

Το εκλογικό αποτέλεσμα αποτελεί μία ακόμα έκφραση της πορείας ανασύνθεσης-αναδιάταξης του πολιτικού συστήματος διαχείρισης, που ξεκίνησε μετά τον τεκτονικό σεισμό της περιόδου 2010-2012 και συνεχίστηκε και μετά από το 2012 μέχρι σήμερα. Στην πορεία αυτή είδαμε τους βασικούς πυλώνες του αστικού συστήματος διακυβέρνησης να κλονίζονται και να αποδυναμώνονται, κυρίως κάτω από το βάρος της μεγάλης λαϊκής αγανάκτησης και οργής από τη σφόδρα αντιλαϊκή πολιτική του ΠΑΣΟΚ, και στη συνέχεια της συγκυβέρνησης ΝΔ-

ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ αρχικά. Λαϊκή αγανάκτηση που ήταν έντονη και παρούσα και στα αποτελέσματα της 25ης Γενάρη, αλλά ανεπαρκής (με ευθύνη κυρίως των ηγεσιών που αναφέρονταν και αναφέρονται στην Αριστερά) να προκαλέσει βαθύτερες αλλαγές και ανατροπές προς όφελος των λαϊκών και εργατικών συμφερόντων.

Στα αποτελέσματα της 25ης Γενάρη αποτυπώνονται στοιχεία του νέου συστήματος διαχείρισης, που ακόμα όμως δεν διασφαλίζουν πολιτική σταθερότητα και ισορροπία. Πρώτο βασικό στοιχείο, το πέρασμα στη λεγόμενη αξιωματική αντιπολίτευση του σκληρού δεξιού μπλοκ που κατόρθωσε να περιορίσει τις απώλειές του και το οποίο διακηρύττει από την πρώτη κιόλας μέρα ότι θα συνεχίσει να πιέζει για όλο πιο αντιδραστικές και αντιλαϊκές πολιτικές, σαν αυτές που υπηρέτησε όλα τα προηγούμενα χρόνια με συνέπεια, και για την τήρηση των δεσμεύσεων προς τους ιμπεριαλιστές. Και σε αυτό πρέπει να συνυπολογιστούν και το ποσοστό της φασιστικής Χρυσής Αυγής, αλλά και αυτό των ΑΝΕΛ που σήμερα θέλουν να αποκρύψουν την καθαρά δεξιά φυσιογνωμία και γραμμή τους.

Δεύτερο βασικό στοιχείο είναι η ανάδειξη σε κυβερνητική θέση του ΣΥΡΙΖΑ, ενός κόμματος το οποίο ενδυναμώθηκε από τη συνεχή κρίση και αποδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ, του δεύτερου πόλου εξουσίας που είχε διαμορφωθεί μεταπολιτευτικά και που πλήρωσε περισσότερο τις συνέπειες της προώθησης της άγριας καπιταλιστικής επίθεσης.

Τόσο οι εξετάσεις που ήδη έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ στην πορεία του προς την κυβέρνηση, όσο και τα πρώτα δείγματα γραφής του μετά τις εκλογές, δεν αφήνουν περιθώρια για να συνεχιστούν οι αυταπάτες και οι ψεύτικες ελπίδες.

Η συγκυβέρνηση που συγκρότησε ο ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ (ένα δεξιό, αντιδραστικό κόμμα, που εμφανίζεται ως «θεματοφύλακας της εθνικοφροσύνης» με αντιμνημονιακό προσωπείο) προϋδεάζει για την κατεύθυνση και το περιεχόμενο της νέας κυβερνητικής πολιτικής που θα ασκηθεί.

Πολιτική που θα επιχειρήσει τη σταθεροποίηση του συστήματος και τη διαμόρφωση νέων ισορροπιών με το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Πολιτική που θα λειτουργήσει σαν βαλβίδα εκτόνωσης και ανάχωμα των λαϊκών διαθέσεων, με αντάλλαγμα κάποιες μικροπαραχωρήσεις. Πολιτική που -πάνω απ' όλα- θα κινηθεί στο πλαίσιο αποδοχής της εξάρτησης της χώρας από τους ευρωπαίους και αμερικανονατοϊκούς ιμπεριαλιστές και τήρησης των δεσμεύσεων προς αυτούς, τις οποίες εξάλλου έσπευσαν να υπενθυμίσουν με τις πρώτες κιόλας δηλώσεις τους.

Οι αγωνιστικές αριστερές δυνάμεις του λαού, παρά τον αιφνιδιασμό που δέχτηκαν τον Ιούνιο του 2012, σε αυτήν την εκλογική αναμέτρηση έδειξαν τάσεις αντίστασης και αντίδρασης στην προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να «χωνέψει» και να αποδυναμώσει ακόμη περισσότερο οποιαδήποτε αριστερή, κομμουνιστική δύναμη τον αντιπολιτευόταν. Η εκλογική συνεργασία ΚΚΕ(μ-λ) και Μ-Λ ΚΚΕ σαν την πιο συνεπή και αρχιεακή στάση άρνησης ενσωμάτωσης και υποταγής στο ρεύμα του ΣΥΡΙΖΑ και που, χωρίς ταλαντεύσεις, σε όλη την προεκλογική περίοδο, κάλεσε τον λαό να πιστέψει στις δυνάμεις του και να τις συγκροτήσει, κατέγραψε μία μικρή ενίσχυση που δίνει κουράγιο και αποφασιστικότητα σε όσους την στήριξαν για να συνεχίσουν, στις νέες πιο δύσκολες και περίπλοκες συνθήκες, τη δράση τους και την παρέμβασή τους στην ταξική

πάλη.

Το ΚΚΕ(μ-λ) και το Μ-Λ ΚΚΕ καλούν τις αγωνιστικές, αριστερές δυνάμεις του λαού να μην αρκεστούν στα όποια ψίχουλα δοθούν από τη νέα κυβέρνηση στην προσπάθειά της να σταθεροποιηθεί. Να μην αφοπλιστούν και αποπροσανατολιστούν από την -όποια- περίοδο χάριτος δοθεί από τα ξένα αφεντικά προς τη νέα κυβέρνηση προκειμένου, χωρίς πολλούς κλυδωνισμούς, να εξυπηρετήσει τις δεσμεύσεις που είναι δεδομένο ότι πρέπει να αποδεχτεί.

Το λαϊκό, εργατικό κίνημα συνεχίζει να έχει και στις νέες συνθήκες σαν βασικό και πρώτο καθήκον να ανασυγκροτηθεί και να αγωνιστεί σκληρά για να υπερασπίσει τα υπόλοιπα των όποιων κατακτήσεών του, αλλά και για να διεκδικήσει την κατοχύρωση καινούριων. Το κίνημα δεν θα μείνει χωρίς στόχους. Καμία κυβέρνηση διαχείρισης, ακόμη και σοσιαλδημοκρατικής κατεύθυνσης δεν μπορεί και δεν θέλει να ικανοποιήσει τις λαϊκές ανάγκες. Ο αγώνας συνεχίζεται και στις νέες συνθήκες. Δεν αναθέτουμε σε κανέναν σωτήρα τις τύχες μας. Οργανωνόμαστε, διεκδικούμε, μέσα από την ανασυγκρότηση του λαϊκού, εργατικού κινήματος.

Για να ανατραπεί η πολιτική της πείνας, της ανεργίας και της εξάρτησης. Για τη συγκρότηση ενός πλατιού λαϊκού μετώπου αντίστασης και πάλης για την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, για την ανατροπή της κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού και της ντόπιας μεγαλοαστικής τάξης.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ.